

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

118. szám.

Brassó, Kedd, október 12-én.

II. évfolyam 1886.

Meghívó.

Az „Erdélyrészi magyar közművelődési egyesület” brassómegyei fiókegylete f. 1886. évi október hó 17-én délelőtti 10 órakor tartja a városi tanácsház nagytermében

első rendes közgyűlését, melyre a tagok ez uton is meghívottnak.

Ez alkalommal lesz megnyitva az első magyar brassói kisdédóvó intézet.

Brassó, 1886. október 11.

A brassói magyarság ismét szaporította humánus intézményei létszámát egy oly emberbaráti intézménnyel, melynek hiányát e város magyar iskolái régen érzik.

Ily maroknyi magyarság, mely minden intézményeivel teljesen magára van hagyatva, mely önerejéből tíz magyar együletet tart fenn — eltekintve azon internacionális egyletektől, melyekhez szintén hozzájárul, — minden ily alkalmakkor egy-egy óriási áldozatot hoz.

Mert mások a viszonyok ott, a hol a magyar elem az uralkodó, a hol a magyar elem vagyonos, vagy legalább is jómódu. Ott számíthatnak az ily magyar intézmények a város, a megye s általában a hatóságok támogatására is. Más az, ha humánus intézmények alakulnak ott, hol van bármily csekély magyar birtokosság, nem pedig tulnyomó részben iparosság s az sem zenitjében. A hol — mint nálunk — a magyarság mindazonáltal meghozza a társadalomnak újabb és újabb áldozatait, ott kétszeresen dicséretes az.

Hisz ha valamely magyar vidéken igénytelen polgáremberek annyit áldoznak jótékony s hazafias célokra, mint mi brassóiak csaknem egytől-egyig: ott az illetők valóban feltünőkké teszik magukat. Nálunk ez fel sem tűnik, — mintha ennek csak így kellene lenni.

Mikor a kulturegylet eszméje másfél évvel ezelőtt itt megpendült, vagy jobban mondva visszhangot keltett, akkor mintegy pillanatra a maroknyi magyarság körülbelül hétezer forintot jegyzett a szent célra.

Mikor nemrégiben arról volt szó, hogy magyar kisdédóvó intézetet csak úgy állíthatunk, ha ki-ki ismét zsebébe nyúl s áldoz nemzeti ügyünk oltárára: akkor e maroknyi magyarság ismét kétezer forintot jegyzett.

Ujabbán épen a kulturegyletben merült fel egy konviktus szükségességének eszméje. Az eszme még nagyon is új nálunk. Az utolsó pillanatban — lapunk utolsó számában — jelent meg az erre vonatkozó felhívás és lám, már is gyűlöben van az a tőke, mely ehhez szükségeltetik. Reméljük is, hogy nemsokára együtt lesz.

E magyarság áldoz árvákra és szegényekre, midőn két nőegyletet tart fenn. Áldoz más-képen is, mikor az árvák javára különféle cizmeken adakozik. Mindenről gondoskodik, csak nem rendszeresen a szegény iskolás gyermekekről. Ezeknek nyomorult sorsa az iskola-fentartókra bízott eddig, a kik meg is tették kötelességüket, a mennyire csak lehetett.

A szegény magyar iskolás gyermek sorsáról nem volt eddig rendszeresen gondoskodva.

Nemes- és nagylelkű főispánnéknk, a jótékonyágáról széles körben ismert gróf Bethlen Andrásné ő méltósága könyörült évenként a szegény árvákon, midőn megóvándó a tél dermesztő hidegétől, évről-évre nagyobb számú gyermeket látott el ruhaneműekkel. Az ég fizesse meg nagylelkűségét!

A kath. és ev. ref. nő- s jótékonyági egyletek, az állami iskolai tantestület szintén ruház fel évről-évre szegény gyermekeket.

Ámde e segély nem rendszeres. Százakra megy azon magyar gyermekek száma, kik a társadalom áldozatkészségére szorulnak. S az a társadalom, mely annyi áldozatot tud hozni kulturális és humánus célokért, nem hallgatná meg épen e szegény kisdédók könyörgő szavát? Ez a társadalom nem könyörölné épen azon a szegény gyermekek, ki a recsegő havon félig meztelen, dideregve, csaknem megfagyva megy naponként az iskolába? Ez lehetetlen.

E meggyőződéstől vezéreltetve vetette fel annak idején lapunk szerkesztője egy a szegény gyermekeket segélyező egyület alakításának eszméjét.

A felhívás nem volt elhaló kiáltás a pusztában. A magyarság ujabbán is megmutatta,

hogy fájának fentartásáért s megmentéséért egyrészt, a szegények sorsának enyhítéseért másrészt, újabb áldozatoktól sem retten vissza. Hisz természete a magyarnak, hogy „az ingét is od'adja.”

Magyar társadalmunk áldozatkészsége megalakította ezt az együletet is. Bátran mondhatjuk, hogy ez a legújabb együletünk egyszerűsége a legnemesebb is.

Néhány nap mulva az egyület megkezdí működését. Az áldozat, melyet kér az egye-sektől, nem nagy. Lim-lomot kér. Elviselt ruhákat, vagy triviálisan kifejezve: rongyokat kér. Ócskából fog ujat csinálni.

Az új együletben a legnagyobb feladat a nőkre vár. Ők a tulajdonosai, ők az intézői ezen — ha szabad e kifejezéssel élnünk — antiquariumoknak. Mindenekelőtt tehát hozzájuk fordulunk s kérjük: ne vonják meg e nemes czéltól nagylelkűségüket.

Hisz hol van az a nő, kinek nem esnék jól, jót tehetni. Tegyenek jót ez együlettel, s jót tettek a szegényekkel.

Ez egyület nem kér pénzt senkitől. Ha adnak, elfogadja, az természetes. Adjon is, a ki adhat. De lim-lomot mindenki adhat. Hisszük, hogy adni is fog. Kérjük, a szegények s árvák nevében kérjük, hogy adjanak! —y.

Belföld.

A képviselőház munkaprogrammja. A képviselőház a »Bud. Corr.« értesülése szerint — nem fog a közelebbi időben nagyobb érdemleges javaslatokat tárgyalni. E hét folyamán a képviselőház a bizottságokban már letárgyalt több kisebb törvényjavaslatot, köztük kettőt a nemzetközi szerződések bekebelezéséről fogja tárgyalásba venni és a delegáció tagjait, esetleg a quota-járulék megállapítására kiküldendő regnicolaris küldöttség tagjait fogja megválasztani. Ez alatt valószínűleg elkészül a bizottsági jelentés a tengerészeti rendtartásra vonatkozó törvényjavaslat felett és tárgyalása a képviselőház napirendjére kitűzetik. A delegáció ülészsaka alatt a képviselőház nem fog ülésezni. A pénzügyminiszter által exposé-vel valószínűleg e hó 18-án vagy 19-én a ház elé terjesztendő költségvetési előirányzatot a pénzügyi bizottság november hó második felében — a delegáció ülészsakanak tartama alatt — fogja tárgyalás alá venni.

Az állategészségügy rendezése. A kereskedelmi miniszteriumban 7-én délelőtt vették kezdetüket Mat-

A „BRASSÓ” TÁRCZAJA.

A szegénység átka.

— Regény. —

Írta: Brankovics György.

(Folytatás.)

— Becskei?

— Persze; Jutka, a leányom.

— No, az igaz, annak már benőtt a fejélagya,

akos lehet!

— Mit akarsz? — tüzeskedik Panna. — Annyi más, mint te, huszonnyolcz esztendő, s olyan uri szép arcza van még, akár csak a bárókisasszonynak. Hozzá még négy új öltözője és már ezüst tallérja van készpénzben.

— Jó, jó, — fejezé be Pista, kését a bundájához tűrölve, — majd elválík a bucsuig.

Az érdekes házassági tárgyalásoknak egy kocsi öngőse vetett véget. Ördög Panna összekötötte batyuját s melléje kuczogott. Pista felugrott s egy négyes fogatu zárt uri kocsit látott Kelecsény felől közeledni. A jövrü lovak csakhamar fenn voltak a hegyen; a kocsi megállott s egy ősz, katonás magatartású ur ki szállva a hintóból, egyenesen Pista felé tartott.

— Nemde, — kérdé, Pistához érve s ezüstgombos botjára támaszkodva — te János vagy s az Ördög báró szolgálatában állasz?

— A báró ő méltósága juhait őrzöm ugyan, — válaszolá a bojtár — de apám volt János, én Pista vagyok!

— Persze, persze, — dünyögé az öreg — ezt gondolhattam volna! Régen volt. . . . No sebj, — folytatá hangosan — azért megmondhatod te is, hogy mi újság a bődöstői kastélyban? Él-e még Miklós báró, a báróné, a gyerekek?

— A kastélyban egészségesek mindnyájan, — válaszolá Pista, — azaz hogy a báróné, meg a gyerekek elhaltak, csak Hermin kisasszony maradt az öreg báróval.

— Elhaltak, elhaltak . . . ismételé, botjával a homokba furva az idegen. — S hány éves lehet most Hermin kisasszony?

— Hát — válaszolá Pista, tarkóját megvakarva — azok, a kik egyszerre pendeleskedtek a bárókisasszonynyal, most ugy tizennevezesek lehetnek.

— Tehát ő is! — szóla, mintegy gondolatait ki-egészítve, az öreg ur. — Az öreg báró még erőteljes? — kérdi aztán tovább.

— Elhiszem azt! Könnyebben járja be a hegyeket, mint mi fiatalok.

Az idegen fölemelte ősz fejét s végigjártatta szemét a szép vidéken, s midőn a távoli Bődöstő mellől fehérő kastélyon akadt meg tekintete, egy nagyot sohajtott. Majd zsebébe nyúlt, Pistának két vadonat új

ezüst tallért nyomott a markába, s visszatérve kocsi-jához, tovább hajtattott.

Még nem szállt le a lovak által fölvert por, midőn Ördög Panna valóságos ördögi mosolylyal föluggott batyuja mellől és sovány kezeit dörzsölve, mondá:

— No Pista, elveszed-e a lányomat feleségül, vagy nem? Most olyan titoknak jöttem a nyomára, a mely gazdag menyasszonynya teszi Jutkát.

— Nem értem! — válaszolá Pista, most még jobban csodálkozva, mint előbb.

— Elveszed? — nógatá Panna.

— Isten neki! ugy is elszakadt a bocskorom udonatuj szija! — válaszolá irigylésre méltó határozottsággal Pista. — De beszéljen hát világosabban.

— Jó, — folytatá Panna, Pista kezét megrázza. Most szedd össze az eszedet és figyelj. . . . Ki tette föl az uraság udvarán a megboldogult bárónénak, a Miklós báró édes anyjának az aranycsipkés fejkötőjét a vadászkutya fejére, s ki akarta veled elhitetni, mikor kicsi voltál, hogy az a kutya maga az öreg báróné? . . . Emlékszel?

— Emlékszem, tudom! — válaszolá nevetve Pista. — Az ifjú László báró volt, a ki elment utazni Oroszországba s ott is maradt örökre.

Ördög Panna fölkaczagott s korától épen nem remélt ugrásokat csinált.

(Folytatása következik.)

lekovics államtitkár elnöklete alatt az egészségügy rendezésére kidolgozandó törvényjavaslat ügyében egybehívott enqéte tanácskozásai. Szakértők gyanánt részt vesznek a tanácskozásban: A kereskedelmi minisztérium részéről Schnierer, Lipthay és Tormay miniszteri tanácsosok, Herich, Kvassay E. és Bernolák Sándor osztálytanácsosok, Thanhoffer dr. igazgató, Muray Lajos vesztegintézeti felügyelő. Azary tanár, állami állatorvos, Kocsurek Ferencz, a pénzügyminisztérium részéről Perleberg osztálytanácsos; a belügyminisztérium részéről Ribáry miniszteri tanácsos, Vajda Ottó és Gross Lipót osztálytanácsosok, az igazságügyminisztérium részéről László Zsigmond miniszteri tanácsos, a közlekedési minisztérium részéről Storch Gyula főfelügyelő és Rapaich Rikárd felügyelő, a honvédelmi minisztérium részéről Rekenye József állatorvos és Gyura Ádám százados, a horváthországi kormány részéről dr. Radoslav Kristóf. A jegyzői tiszttel Koložváry és Dubravsky fogalmazók bíztak meg.

Román lapszemle.

»Plevna, Szisztov, Ruscsuk polgárai tisztelik a hatalmas Czárt, az ők kegyelmes pártfogójukat, de nagyon sajnálják, hogy akaratát nem teljesíthetik; mert a Czár akarata ellenkezik a haza alkotmányával.« Ez a bolgárok egyhangú válasza mindenütt Kaulbars tábornok számára. Képzeljük, hogy milyen hosszú arcot vág a vak engedelmességhez szokott orosz tábornok, midőn e válaszokat hallja, melyek úgy hasonlítanak egymáshoz, mint egyik tojás a másikhoz.

A bolgár nemzet méltónak bizonyítja magát azon erkölcsi támogatáshoz, melyben őt Magyarország képviselőháza és sajtója részesítette. Nem szükséges, hogy mi magyarok bolgárabbak legyünk a bolgároknál, mint egyik lap megjegyezte. Elég bolgárok, elég méltó hazafiak s valóban méltók nemzetünk, s a mivelt Európa rokonszenvére. Hitt volna Kaulbars, hogy ilyen hamar bekövetkezik az az idő, midőn őt, a minden oroszok czárjának képviselőjét Ruscsukon egyes-egyedül az ottani orosz konzul fogja a Duna partján fogadni? Pedig így történt, midőn Szisztovból egy bárkán Ruscsuk alá érkezett. Kitűnő szolgálatot tett a muszka komisszarius Európának ezzel a parancsra csinált vidéki kirándulásával. Megmutatta, hogy Bulgáriában nincsen orosz-párt, még annyi sincs mint Romániában.

Most már orosz okkupációról szó sem lehet s nyugodtan mondhatja a bukaresti „Telegraf”, hogy a helyzet sokkal tisztultabb mint ezelőtt két héttel. A Veliko Szobranje (nagy országgyűlésre) a választások, e lap szerint, a legszebb rendben fognak megejteni s Kaulbars elmondhatja urának: Jöttem, láttam és bámultam ezt a nemzetet, melyből ugyan muszka soha sem lesz. Most már Románia is szabadabban lélekszik, mert Idesleigh angol külügyér biztosította Gyika János londoni román követet, hogy legalább három nagy hatalom egy véleményen van az iránt, hogy ezek kollektív jegyzéket küldenének Pétervárra, ha a czár Bulgária megszállását Románián át erőszakolná. Nem lesz ebből ez egyszer okkupáció.

Most már nem az orosz megszállásról, hanem az új fejedelemtől van szó. Kit fog a veliko szobranje fejedelemnek választani, ezt még sejteni sem engedik a bolgárok. Annyi bizonyos, hogy Kaulbars ugyancsak tiltakozott Sándor újra választása, sőt annak minden nemzetsége ellen. S ha ez a tiltakozás is elhangzik! De ne jósoljunk, hanem siessünk Ruscsukról haza felé. Utunk Románián át vezet, de e miatt nem megy kollektív nota Sz. Pétervárra. Fratestnél, ez egykori magyar csatatérnél; vonat-összeütközés volt közelebb, jelentékeny kárt okozván a román kincstárnak. Dudesten, melynek határán magyar ütközet szintén volt, a szeszgyár teljesen leégett, tenger szesz és 140 darab hizó marha esett a lángok áldozatául. A gyár biztosítva volt.

Bukarestben Palma román kath. püspök ünnepélyesen tiltakozik, hogy neki nincs tudomása egy bizonyos röpiratról, mely a néhai érsek és a gör.-kel. egyházra szór anathémát. Az ellenzéki lapok folytatják a muszka melletti agitációt, föllentenek derűre borúra akkorákat, hogy az orosz konzul sem hiszi el a föllentéseknek egy százalékát sem azért a sok csengő-pengő rubelért.

Elismeri a „Telegraf”, hogy bizony vannak ott román honpolgárok, kik orosz kémek. Hadd maradjanak csak ott s mi a verestorny szoroson át siessünk N.-Szebenbe. Régen nem volt szerencsénk Szlávics cifra vezércikkjeihez. Azt hittük, hogy már régén elfelejtett a magyarokról az ő conlocutorairól. Dehogya felejtett! Most is épen ugy szeret, hogy majd megenne, ha mamaligából meg brinzából volnánk, de mert vastagfejű magyarok vagyunk, tehát ő tanítja magyarokká a lakót, melytől Károly szándékát is megfogadja.

féle tudományra, a mit neki írói honoráriumban meg is fizetnek. Már hogyan ne tanítana!

Csak nem hiába volt 10 évig Krajovában domnu profesoru. Ott csak volt alkalma államtudományokkal annyira foglalkozni, hogy nekünk is jusson most belőle. Bizony sokra képes az ember vállalkozni! De siessünk haza, mert még rossz néven veheti a „Gaz.” hogy őt az erdtől most meg sem akarjuk látni. Pedig megérdemli ám; 1-ször, mert sajnálkozik az »El-lenzék«-en, hogy ez annyit duhajkodik a német nyelv ellen. Nem veszi észre, hogy ő meg többet duhajkodik a magyar nyelv ellen; de hiába. 2-szor, mert Bek-sich, Horváth Gyulát és Szathmári Györgyöt száműzni szeretné Erdélyből. Akkor, ha ezek elmennének Amerikába, ő a többi magyarokkal tüstént megkötné a békességet. Ugyan ne teréfáljon kied badea „Gazeta”, mert még szaván találják fogni az ungurok. 3-szor, mert német avagy franczia nyelven kéri a hunyad-megyei régészeti társulat felolvasásait, hogy így ő is okulhasson belőle.

Magyarul nem él vele, mert ez nem neki való; 4-szer, mert ha a hosszufalusi román atyafi egy arasznyi széles romániai szalagot keresztül köt a la legion d'honneur szalag és végig lovagol a községeken hogy lássa, ki meri őt bántani; hát rögtön ott terem egy f. népiskolai állami tanító és a hős románt elárulja a csendőröknek, mert tudva van, hogy ezeknek nincs szemük; 5-ször, mert ha a Hétfaluban patália történik, ott okvetetlen csángók verik meg a románt s a csángót nem bántják és a román a magyar törvényszéknél igazságot nem talál. Bukarestbe kellene menni; de addig: „Ki hullik a pulyka kakas.”

Czenkalji.

A bolgár bonyodalom.

Kaulbars még mindég utazik. De utazásában nincs sok köszönet. Alighanem gyalázatos blamage lesz a vége. Még egyetlen városban sem ért czélt. Mindenütt nemcsak hidegen fogadták, de egyenesen el is utasították. Sőt megtörtént vele, hogy a sistovai helyőrség tisztei még arra sem érdemesítették, hogy szóba álljanak vele. Mikor levelet intézett a helyőrség tiszteijeihez, melyben meghívta őket magához, küldöttje azt a szóbeli választ kapta, hogy a tisztek politikai személyiséggel a kormány határozott parancsa nélkül nem lépnek érintkezésbe. Ezzel pedig elég volt mondván. Nem is töltött sok időt Sistovában, hanem szedte össze a sátorfáját s ment. De nem több szerencsével.

Ámde a bolgárok sem nézik tétlenül ezt az agitálást. Nacsevics bolgár külügyminiszter körjegyzéket intézett a hatalmaknak sophiai képviselőihez, melyben felsorolja Kaulbars tábornok működésének egyes mozzanatait, hogy bizonyítsa, mikép a tábornok megsértette Bulgária szerződésileg biztosított függetlenségét. A körjegyzék a hatalmak védelmét kéri e tulkapások ellen.

Érdekes, hogy Kaulbars elutazása előtt a bolgár kormány újabb kísérletet tett az oroszokkal való meg egyezésre, de hiába! Ugyanis a bolgár miniszterek e hó 2-án testületileg megjelentek az orosz ügynökségnél, hogy Kaulbars tábornokkal compromissumot létesítsenek. A hadügyi, belügyi és külügyi miniszterek készeknek nyilatkoztak a választásoknak 8 napra elhalasztására, ha csak az ügynek vége szakad. Kaulbars báró erre ugy nyilatkozott, hogy a czár akarata megmáshatlan és nem tür discussiót. A következő napon a kormány jegyzéket intézett az orosz ügynökséghez, a melyben készeknek nyilatkozott Oroszország tanácsait annyiban követni, a mennyiben azt az alkotmány és országos törvények megengedik. Kaulbars azonnal azt válaszolá, hogy a nyilatkozat nem kielégítő és az orosz követelések szabatos elfogadását vagy visszautasítását kívánja. Erre a bolgár kormány azt jegyezte meg, hogy Kaulbars tábornok eredetileg tanácsokat és nem követeléseket formulázott, és hogy nincs mit többet mondania.

De végül mégis csak az orosz fog felsülni!

A particularismus.

(Folytatás).

Földmívelési tekintetben már éppen hátramentek; tagosítás, legelő, erdő elkülönítés még jóformán meg sem kezdődött a szász földön; gazdasági eszközök pedig 30 év óta alig szenvedtek változást; legtöbb községben a kettős forgás divik; a pusztza szőlők, elhagyott gyümölcsösök, kipusztított czihererdők, ősidőből származó posványos legelők, vízfolyások által összezsakgatott hegyoldalak, eliszapolt patak-medrek minduntalan előfordulnak az általuk lakott területeken, a nélkül, hogy a javításra vagy pusztulás megakadályozására munka vagy gond fordíthatnék.

Len., kendertermelésük alig egy negyedére szál-

marhatenyésztés körülbelül a leggyengébb, a sertésnek a faja is a legszelejtebb a szászföldön; juhtenyésztés-sel soha sem foglalkoztak, de ma sem bírnak vele. Takarékoságuk a legindikáltabb reformoknak ellent áll; és így a fősvénység jellegét ölté magára, mely a mezőgazdaságnál a deterioratoria és nem az amelioratoria vezet. Egyetlen haladásuk a komló-terelésben mutatkozik, melyre nagy gondot és munkát fordítanak.

A szász földmives, ha nem erős is, de kitartó, szorgalmas munkás; éjt-napot összesz, fáradságot nem kimél, nő és gyermek folytonos segédkezésre van a gazdának; táplálkozásában mértékletes, sőt nagyobb részben zsugori. A szesz italoktól tartózkodó, ruházatát csaknem kizárólag maga állítja elő, ebben a tisztesség s takarékoság között kellő mértéket tart.

És így élt a faj századokon át, megtartva tulajdonait és szokásait a nélkül, hogy akár számában, akár vagyonában gyarapodott volna, mozdulatlanul, mintha egy ezelőtt századokkal befalazott kriptából ma lépne ki.

Szokásaihoz való ragaszkodása erősebb, mint értelme; a kik urai voltak és vezették, nem irányt kívántak neki adni, hanem tulajdonaiban, szokásaiban megtartva, a látkört rejtették el előle.

A körülötte lakó székely, magyar és román lakosoknál, az előhaladás vagy visszamaradás számtalan jelenségei mutatkoztak, míg itt csak a mozdulatlanságról tett minden tanúságot. Hasonló és eltérő viszonyok és körülmények között e symptomának századokon át mutatkozó egyformasága okvetlen arra kell, hogy vezessen mindenkit, hogy egy a prosperálásra, előmenetelre minden feltétellel és tulajdonnal bíró faj e megdöbbentő óriási stagnációjának oka vagy intézményeiben, melyek szabad fejlődését, mint vasgyűrű gátolják, vagy szokásaiban, melyeknek megtörésére erkölcsi bátorsága hiányzik, keresendő. És én azt hiszem, hogy ez utóbbiban található ma már még csupán; mert intézményeik gátló akadályt az idő szerint nem képezhetnek.

Ódon városaik körfalait legnagyobb részben lebontották; tornyos kapuk leomlottak, és mégis minden a régi bent és körülöttük. A megyeszervezés folytán városaik saját kívánságukra beolvadtak a megyébe, és ide nem a polgári elem lüktető erejét, pezsgő életét vitték be, hanem a feudális korszak exclusivitását, a már nem létező czehek privilegiumait, a circum-spektus bölcselkedés határozatlanságát, a régi nyárs-polgárság kicsinykedését és izgágaságát; a vidéket uralkodják, de nem fejlesztik. Hiszen kezükben van egy óriási többség, azt mondják; náluk van az értelem, a megye kizárólag az övék, szidják a mi adminisztrációt, gunyosan hányják szemünkre, hogy községi, megyei lakosaink előmenetelével nem gondolunk, anyagi érdekek előmozdítására figyelmet nem fordítunk, és ha mindez igaz is volna, hát hol mutatnak ők föl ellenkező példát? Hát megyei adminisztrációjuk, mely feltétlenül kezükben van, a középszerűség niveaujára felemelkedett-e valahol? hát községi és városi ügyeik mind azon betegségek symptomáit, melyekkel minket szeretnek ostromozni, nem a legnagyobb mértékben mutatják-e fel? a corruptió, a hanyagság, értetlenség ezer meg ezer esetei, ott hol ők saját maguk maguknak urai, a magyar regime nyakába vágthatók-e? Találtak-e valaha akadálylyal a törvényhozás és kormány részéről, ha anyagi vagy kulturális érdekeik előmozdításáról volt szó?

(Vége következik.)

Egyletek.

A brassói magyar szegény gyermekeket segélyező egylet“ szombaton d. u. végleg megalakult. A gyűlésen a tagok meglehetősen szép számban jelentek meg. Mintegy fél hat órakor Mayer József i. elnök üdvözlővén a jelenvoltakat, megnyitotta az ülést, mire Sztérenyi József i. titkár felolvasta az első ülés jegyzőkönyvét, mely teljesen kifogástalannak találtatván, hitelesítettett. Jelentette egyszersmind, hogy a belügyminiszter az egylet alapszabályait a bemutatási záradékkal ellátta (az alapszabályokat az egylet felkérése folytán egész terjedelmükben fogjuk közölni — szerk.) s minthogy a tagok száma 72, az egylet megalakulhat.

Ezt követőleg a tisztviselők választása következett, mely titkár indítványára közfelkiáltással ejtetett meg a következőképen: elnök Mayer József; alelnökök Vasady József s dr. Weisz Igác; titkár Bournáz Ernő; pénztáros Verzár Lukács és gazda Józsa Mihály.

Választmányi tagok: Harmath Lajos; dr. Kádebó Ferencz, Mihály Dezső, Molnár János, Nagy István, dr. Otrobán Nándor, Papp Ferencz, dr. Roth József, Simay Gerő, Szentí Bálint, Sztérenyi József, Verzár Mór s Vizy József. A

választott választmányi tagokon kívül a választmány-nak az alapszabályok értelmében hivatalból tagjai a helybeli magyar iskolák igazgatói s vezértanítói. E czímen tagok: Barabás Sándor, Bíró Sándor, János Lajos, Killyéni Endre, Orbán Ferencz, Rombauer Emil és Vargyasi Ferencz.

A választások ekként megejtetvén, hosszabb vita fejlődött ki Göllner Károly felszólalása folytán a felett, adassék-e a választmánynak utmutatás a működés megkezdésére. Tekintettel azonban, hogy ez irányban az alapszabályok is intézkednek, a gyűlés utasította a választmányt, hogy lehetőleg rövid idő alatt ülést tartson, dolgozzék ki ügyrendet s kezdje meg működését. Ezzel azután a gyűlés be is lön fejezve.

Német színészet.

Október 7-én Bürger Hugo „Der Jourfix“ című vigjátékát adták. Ezen vigjátékban egy szikrányi drámai élet sincs. Cselekvénye nem egységes, hanem nagyon elaprózott — egyszerre párhuzamosan valami 7 cselekvényszála szövődik — s azért mindvégig nem kelt mélyebb érdeket. Hogy a közönség az előadást mégis érdeklél, sőt élvezettel nézte végig, az oly siker, melyre az előadók méltán büszkéek lehetnek. Olyan könnyűséggel, oly összefüggőleg játsztak, hogy a dialóg vontatott, lapos voltárol szinte megelégedezett az ember s az élethű alakok kitűnő ábrázolásával szinte eltakarták az érdekes cselekvény hiányát. Szóval, ha nem játsztak érdekes darabot, játsztak úgy, hogy játékok érdekelte s gyönyörködtette a közönséget. E sikerben szerepe arányában minden közreműködő részes, és a többieket éppen nem akarjuk kicsinyleni, mikor különösen kiemeljük Erna k. a. és Dorn asszony valamint Bocka, Nadler, Rosen, Deutschinger és Knaack urak játékát. Bocka urat mint rendezőt is meg kell dicsérnünk, mert ez előadáson csakugyan megérzett a műértő rendezés.

Szombaton Rosen Gyula, „Halbe Dichter“ című vigjátéka került színre. Rosen eléggé ismeretes névvel bír a vigjáték irodalom terén, s darabjait igazi humor s a bonyodalmakban kiváló találékonyság jellemzi — ha mindjárt a valóság rovására is. A darab mindvégig jó hangulatban tartá a közönséget, — úgy hogy gyakran óriási kacajba tört ki. Kiváló szerepe volt Bocka urnak a praktikus és számító tanácsos szerepében. Igen jól játszta a hevülékeny és féltékeny férj szerepét Deutschinger ur: Rosen naiv kezdő író, s Knaack ur a blaszt s a pénz mindenhatóságára támaszkodó bankárt. A nők közül kiemelendő Erna k. a. — ki játékával valamint érdekes tolettjével tűnt ki.

Vasárnap, okt. 10-én Hillern W. „Die Geier-Wally“ cz. népszínművét adták. A darab a szerző egy igen sikerült falusi elbeszélésének az átdolgozása. Ezzel már a mű főbajára is ráutaltunk. A cselekvény mint eredetileg epikus cselekvény, oly gazdag, hogy a színpad, melynek kiszabott idő á.l rendelkezésére, csak vázlatát adhatja. Miután az epikus cselekvény több águ is s a drámának lehetőleg egységes cselekvényt kell adni, sok elbeszélésre van szükség, mi a gyors fejlődést végtelen megnehezíti. Azért „Geier-Wally“ valami nagy tetszésben nem részesült. A szereplők megtették a lehető a darab drámaiatlanságával szemben, de valami sokat nem értek vele. Játékok sikerét, az egész cselekvény élethűséget lényegesen csorbitotta az a körülmény, hogy színészeink túlnyomó többsége csak nagyon kevéssé meri azt a népnyelvet melyen gondolatát ki kellett volna fejezni.

Előfizetési felhívás

„BRASSÓ“

azimti

politikai, társadalmi, közgazdasági, közmívelődési és szépirodalmi lap negyedik évnegyedére.

Lapunk 1886. október elsejével ez év utolsó évnegyedébe lépven, ezennel új előfizetést hirdetünk. — Eddigi t. előfizetőinket kérjük tisztelettel: sziveskedjenek előfizetéseiket mielőbb megújítani, minthogy lapot csak úgy küldhetünk, ha az előfizetési díjak rendesen beérkeznek.

Előfizetési árak:

Negyedévre (okt.—decz.) . . . 1 frt 80 kr.

Külföldre 5 frank.

Az előfizetések legezelszerűben postautalvánnyal küldendők a „Brassó“ kiadóhivatalába.

Kívánatra bárkinek mutatóvényszámmal készségesen szolgálunk.

A „BRASSÓ“ szerkesztősége és kiadóhivatala.

Helyi és vidéki hírek.

Brassómege közigazgatási bizottsága tegnap tartotta e havi rendes ülését Roll Gyula kir. tanácsos alispán elnökle alatt. A gyűlésről tér szűke miatt csak jövő számunkban referálhatunk.

Tilinkó-hangversenő. Ritka élvezet kínálkozik holnap Brassó város közönségének. Az európaszerre ismeretes, minden udvarnál fellépett s mindenütt ünnepezt tilinkó-művész, Nagy Jakab, a kinek művészi játéka azon az egyszerű hangszerezen eddig még utóéletlen, holnap, szerdán este fel fog lépni a német színházban. Csak nagy nehezen, jó barátai és ismerősei rábeszélésére határozta el magát erre az öreg művész, ki éppen 27 évvel ezelőtt lépett fel először a budapesti nemzeti színház deszkáin. És 27 év múlva Brassó közönségét gyönyörködteti másodsor. Mert évekket ezelőtt már fellépett volt itt. És ez lesz búcsufellépte Brassóban, mely után rövid körutat tesz még s teljesen visszavonul. Talán felesleges közönségünk figyelmét erre külön felhívni. Nagy Jakab neve garantirozza sikert. Hiszszük, hogy a színház teljesen zsufolva lesz. A műsor következő: 1. Potpourri-ábránd a „Hymnus“ és „Szózat“ felett és szláv melodia, duette terzekben, kitarva adagioban egy lélekzetben „a világosi fegyverletétel“ czímen; szerzette és előadja román tilinkon Nagy Jakab. 2. Introduktio és variatio „Véber Károly Mária utolsó gondolatok“ felett, — előadótól (tót tilinkon). 3. Egy kép a hátszegi völgyből. Egy román pásztor a felébred álmából s nem látja juhait. Elfújja tilinkóját s lélekzetvétele közben hallva annak visszhangját, csodálkozik, vajjon ki válaszol arra. Egy angol turista bámulja őt, közelről s távol. Szerzette s solo előadja román tilinkon Nagy Jakab. 4. Ábrándok magyar népdalok s változatok csárdások felett, előadótól.

A vámháboru. Azok a hírek, hogy Románia és Ausztria-Magyarország között a vámtárgyalások újból felvételnek, koraiak; azonban Bukarestben mindinkább kezdik belátni, hogy a jelen állapot tarthatatlan. A román körökben a legtöbb kedvezményt biztosító záradék mérséklésének élvét úgy vélik megmenthetni, hogy vagy az autonom tarifa vámtételei szállíttatnának le, vagy pedig, hogy más állmokkal szemben a szerződési tarifák egész sorozata által esetről-esetre

kivételek tételnek a legtöbb kedvezmény korlátozása alól, melyek azután a legtöbb kedvezményt biztosító záradék alapján, összeségükben Ausztria-Magyarországnak volnának előnyére. Mindkét esetben azonban hosszabb idő fog eltelni, a míg a tárgyalások Ausztria-Magyarországgal újból felvételnek.

Szebenmege közigazgatási bizottsága, gróf Bethlen András főispán elnökle alatt rendes havi közgyűlést e hó 6-án d. u. 3 órakor tartotta meg. Elnöklő főispán ur megnyitván a gyűlést először is az alispáni jelentés olvastatott fel, mely semmi lényegest nem tartalmazott. Felemlíti továbbá a közbiztonsági állapotot, hogy a lefolyt hóban történt N.-Szebenben 2 öngyilkossági, 1 gyilkossági, 8 nehéz testi sértés, 3 rablás, 7 tolvajlasi eset, s a mege területén 9 községben 6200 frtra rugó tűz-káresetek is fordultak elő. Jelenti, hogy ipartanácsosokká 1 évi időtartamra: Ottó Sámuel és Schön Dániel rendes, Schuschnig József és Borger Viktor póttagok megválasztattak: míg a katonai felmentési határozatoknál megállapítandó alaphirtokokra nézve, bizottsági tagokul: Tóbiás Kornél megyei főjegyző, továbbá dr. Brotte Aurél és Ludwig Ferencz kir. adófelügyelő megválasztott tagok erősítették meg Ludwig kir. adófelügyelő az adó menetéről következő jelentést mutata be; az egyenesadó, az ipar és kereskedelmi póttadó eredménye a múlt évi ilyenkor befizetéseknel kedvezőbb, ellenben a hadmenteségi, a bor-, hus- és sörfogyasztási adók a bélyeg és egyenetlen adóilleték a múlt évi ilyenkorinál 15526 frt 4 $\frac{1}{2}$ krral kevesebb. Az összes adóhátralék pedig e f. évi szept. hó végével 18718 frt 10 krral több a tavaly ilyenkorinál. Mindezek megtörténte után még több rendbeli kérvények és fellebbezések intéztettek el, a midőn is elnöklő főispán Hatfaludy István kir. ügyészt, mint a közigazgatási bizottság új tagját üdvözlőlvén, az ülést este 6 $\frac{1}{2}$ órakor feloszlatta.

Tabajdi Károly, Arad-s Krassómegeyék főispánja hosszú betegség s nagy szenvedések után, tegnapelőtt este meghalt. Saját tehetségei s nagy miveltségének köszönhetette a kiváló helyet, melyet elfoglalt. Temetésére a szomszéd megeyék is küldötségeket menesztettek alispánjaik vezetése mellett.

Nagy anarchista mozgalomnak, illetve összeesküvésnek jött nyomára a bécsi rendőrség. Az anarchisták fel akarták robbantani november 3-án éjjel a schönbrunni hidat, az udvari istállókat, fel akarták gyújtani a Bécs környékén levő faraktárakat, hogy tűzvész által rémítsék el a lakosságot.

Törvényszéki csarnok. A brassói királyi törvényszéknél kitűztettek: 1886. évi október 13-án, Radu Ardelean ellen súlyos testi sértésért, Vlád Radu Niskov ellen súlyos testi sértésért, Csűrár Anna és Maria ellen lopásért; Marucsan Alexe [és társai ellen sikkasztásért; 1886. évi október 15-ére Csűrár Nicolae és társai ellen lopásért; Milea Samoile és társai ellen súlyos testi sértésért.

Brassai piaci árfolyam

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1886. október hó 12-én.

Román papirpénz á 20 frankos	8.53 vétel	8.55 eladás
ezüstpénz á 20	8.45	8.52
Napoleon'or (aranypénz)	9.92	9.97
Török lira	11.25	11.27
Arany	5.88	5.92
Orosz papirrubel	1.18—	1.20—

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Szterényi József.

Szám 1173.—1886. telekkvi.

Új árverési hirdetményi kivonat.

A nagy-sinki kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Gross-Schenker Spar- und Vorschuss-Verein végrehajtónak boldogvárosi 78. h. sz. Recker Mihály végrehajtást szenvedő elleni 108 frt tokekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a nagy-sinki kir. járásbírósg területén lévő és a Boldogváros községében és határán fekvő, a boldogvárosi 337. számú telekjegyzőkönyvben A + 1—30. rendszám és 600, 691, 886, 1355, 2445, 3230, 2778, 3724, 4476, 4596, 4756, 5363, 5366, 6463, 6569, 6570, 6625, 6649, 8037, 8038, 8065, 8318, 8648, 9132, 9562, 9639, 9657, 9767, 10084, 10958, 12105, 12106 $\frac{1}{2}$ helyrajzi számok alatt felvett ingatlanokra az árverést 378 krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi október hó 30-ik napján délelőtti 9 órakor Boldogváros község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis

összesen 37 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényczikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. törv.-czikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Nagy-Sink, 1886. augusztus 27.

A kir. járásbírósg m. telekkvi hatóság.
Kauffman,
kir. járásbíró.

Szám 1449.—1886. telekkvi

Árverési hirdetményi kivonat.

A köhalmi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a köhalmoszéki majorsági pénzalap végrehajtónak Meyndt Péter és Meyndt Sára volt sövénysegi lakosok hagyatékára végrehajtást szenvedő elleni 55 frt 93 kr tokekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a köhalmi kir. járásbírósg területén lévő Sövénysegi községben és határán fekvő, a köhalmi kir. járásbírósg m. telekkvi hatóság.

tárán fekvő, a sövénysegi 232. számú telekjegyzőkönyvben A + 331, 390, 438, 607 $\frac{1}{2}$, 884, 1064, 1266, 1287 $\frac{1}{2}$, 1305, 1312, 1905, 2059, 2148, 2475, 2502, 2765, 2870, 3030, 3132, 3161, 3219, 3286, 3942, 4044, 4046, 4208, 4548, 5137, 6085, 6388, 6449, 7196, 7246, 7573, 7570, 8103, 8293, 8479, 8537, 8688, 9411, 9468, 9801 $\frac{1}{2}$, 10068, 10208, 10238, 10334, 10405, 10741, 11251 $\frac{1}{2}$, 11353, 11461, 11568, 11837, 11902, 11903, 12267, 12554, 12561, 12658, 12774, 13103, 13321, 13393, 13467, 13747, 13912, 14264, 14678, 14747, 14797. és 15356 helyrajzi számok alatt foglalt ingatlanokra az árverést 410 frt 50 krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi október hó 27-ik napján délelőtti 9 órakor a Sövénysegi községi irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényczikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333.

szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, az 1881. évi LX. törv.-czikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Köhalm, 1886. augusztus 3-án.

A kir. járásbírósg m. telekkvi hatóság.
Vén András,
kir. járásbíró.

Hirdetés.

A fogarasi kir. ménesuradalom möllthali tenyésztéséből eredő 8 darab televér möllthali 1 $\frac{1}{2}$ éves már tenyészkepes bika becsáron eladó.

Venni szándékozik akár személyesen, akár levél útján léphetnek alulírott igazgatósággal alkuba és az eladó állatokat Fogarason bármikor megsemmelhetik.

A fogarasi m. kir. állad. ménesuradalom igazgatósága.
(448) 5-6

BAZILIKA SORSJE GYEK KIBOCSÁTÁSA.

PROSPECTUS.

O császári és apostoli királyi Felségének legkegyelmesebb engedélyével a vallás- és közoktatásügyi magy. kir. miniszter által

800,000 DARAB

5 o. é. forintról szóló, (8000 sorozat 100—100 számmal) **nyeremény-kötvény** bocsáttatott ki.

Ezen kölesön azon alap beszerzésére szolgál, melynek feladata a Budapest lipótvárosi Bazilika kiépítése, magyarhoni egyházi műemlékek, ezek között a budai koronázási templom, a kassai székesegyház stb. stb. restaurálása s fentartása.

Ezen kölesön 50 év alatt nyilvános sorsolások után törlesztetik.

A sorsolások **törlesztési- és nyeremény-sorsolásokból** állanak s a törlesztési időszak alatt a törlesztési sorsolásokon kívül 102 nyeremény-huzás történik; ezen nyeremény-huzásokban a mellényereményeken kívül 200,000 frtos, 120,000 frtos, 100,000 frtos, 75,000 frtos, 60,000 frtos, 50,000 frtos, 20,000 frtos, 15,000 frtos, 10,000 frtos főnyeremények huzatnak.

Az első sorsolás 1886. november 1-én történik

120,000 FORINTOS FŐNYEREMÉNNYEL,

továbbá egy 5000 frtos, három egyenként 1000 frtos, 4 egyenként 500 frtos, 20 egyenként 100 frtos, 50 egyenként 50 frtos, 62 egyenként 25 frtos nyereménnyel.

Minden egyes nyeremény-kötvény két részből áll, és pedig:

1. magából a nyeremény-kötvényből és
2. a nyeremény-szelvényből.

Ha egy nyeremény-kötvény a törlesztési sorsolásban kihuzatik, a tulajdonos a kötvény beszolgáltatása ellen a legalább hat forinttól tíz frtig terjedő törlesztési összeget megkapja, míg a nyeremény-szelvény visszaadatik s az a további nyeremény-huzásokban is részt vesz. Ha ellenben egy ily kötvényre a nyereményhuzásban esik nyeremény, az a nyeremény-szelvény beadása ellen fizettetik ki, míg maga a nyereménykötvény a tulajdonosnál marad mindaddig, míg valamely törlesztési sorsolásban a 6 frttól 10 frtig terjedő minimalis összeggel ki nem huzatik.

Minden nyeremény-kötvény (Bazilika sorsjegy) tehát legkevesebb 6 frttól 10 frtig terjedő összeggel fizettetik vissza, de azonkívül nyeremény-szelvénye által igérvényt is képez, mely által a nyeremény-huzásokban résztvételi jog biztosítottatik.

Ezen kölesön nyereményei nincsenek nyeremény-adónak alávetve s azok kifizetésénél csakis a 6³/₁₀%-os díj vonatik le.

A törlesztési- valamint nyeremény-összegek két hóval a sorsolás után a magy. kir. központi állampénztár által fizettetnek ki.

Ezen kölesön biztosítékaul szolgál a sorsolási terv szerint a kötvények s nyeremények fedezetéül szükséges s a magy. kir. központi állampénztárnál letett s ugyanott kezelt törlesztési alap, továbbá 100,000 frt mint tartalékalap s végre a vallás- és közoktatásügyi magy. kir. miniszterium által visszatartott 500,000 frt, mely a kötvények s nyeremények teljes törlesztéseig mint tartalékalap külön kezeltetik.

A Bazilika-sorsjegyek a budapesti, valamint bécsi hivatalos tőzsdelapokban jegyeztetnek.

Ezen sorsjegyek ezennel forgalomba hozatnak s bejelentések azokra az alábbi feltételek mellett

elfogadtatnak.

folyó évi október 12-én

A sorsjegyek ára 8 frt 50 kr. darabonként.

Minden bejelentett darab után 2 frt biztosíték teendő le készpénzben vagy napi árfolyam szerint számítandó érték-papírokban; ezen biztosíték a bejelentésre esett sorsjegyek átvétele alkalmával beszámittatik, illetve visszaadatik.

Az egyes bejelentési helyeknek adandó mennyiséget az alólirott bankok tartartják maguknak, s minden egyes bejelentési hely fel van jogositva a reá esett darabokat a nála történt bejelentésekre belátása szerint felosztani.

A bejelentésekre eső sorsjegyek folyó évi október 20-tól 27-ig az illető bejelentési helyeknél veendő át a vételár lefizetése ellen.

Bejelentések elfogadtatnak:

Budapesten: a Magyar leszámítoló- és pénzváltó bank-nál, Dorottya-utca, Wurm-udvar.

a Pesti magyar kereskedelmi bank-nál, Dorottya-utca 1. sz.

a Magyar országos bank-nál, Nádor-utca 4. sz.

Bécsben: az Union-Bank-nál,

az Union-Bank váltóházánál, I., Graben 13.

Aradon: az Aradi kereskedelmi és iparbanknál.

Besztercebányán: a Beszterceb. takarékpénztárnál.

Brassóban: az Első erdélyi banknál.

Brodiban: Nathansohn és Kallir uraknál.

Brünnben: a Mährische Escompte-Bank-nál.

Herber L. ur bank- és nagykereskedésében.

Herber Laur. jun. urnál.

Czernovitzben: a Bukovinaer Bodencredit-Anstalt-nál.

Debreczenben: a Debreczeni keresked. és iparbanknál.

Esztergomban: az Esztergomi takarékpénztárnál.

Fiumeban: Leopoldo Windspach urnál.

Franco Corossacz & Figlio uraknál.

Grácban: a Steierrmärkische Escompte-Bank-nál.

Neuhold A. urnál.

Győrött: a Győri általános hitelbanknál.

Jerfy Antal és fia uraknál.

Innsbruckban: Löwe M. urnál.

Payr és Sonvico uraknál.

Kassán: a Kassai kereskedelmi bank részv.-társ.-nál.

Klagenfurtban: Rothauer J. M. urnál.

Kolozsvárott: Hutflesz Károly urnál.

Krakkóban: Mendelsburg Béla urnál.

Laibachban: Luckmann L. C. urnál.

Mayer J. C. urnál.

Lembergben: a K. k. priv. Galizische Actien-Hypotheken Bank-nál.

Bielitzben: a Bielitz-Bialai kereskedelmi és iparbanknál.

Bozenben: Schwarz E. fiai uraknál.

Bielitzben: a Bielitz-Bialai kereskedelmi és iparbanknál.

Lembergben: a Landesbank des Königreiches Galizien-nál Schellenberg Ágost urnál.

Linczben: a Bank für Oberösterreich und Salzburg-nál. Poche Ferencz urnál.

Nagy-Kanizsán: a Nagy-kanizsai keresk. és iparbanknál.

Nagyváradon: a Biharmegyei takarékpénztárnál.

Nyitrán: a Nyitrai kereskedelmi és hitelintézetnél.

Olmützben: Hirsch W. C. urnál.

Pécsett: Schapringer J. urnál.

Pozsonyban: a Pozsonyi kereskedelmi banknál. Edl Tivadar urnál.

Prágában: a Böhmische Escompte-Bank-nál. a Böhmische Union-Bank-nál.

a Zivnostenska-Banka pro Cechy a Moravu.

Salzburgban: Spängler Károly urnál. Steininger Károly urnál.

Szegeden: a Szegedi kereskedelmi és iparbanknál.

Sopronyban: a Sopronyi építési és földhitelbanknál.

Temesvárott: a Temesi takarékpénztárnál.

Triestben: az Union-Bank fiókinézeténél.

Ujvidéken: Kleintsek József urnál.

Zágrábban: a Horvát leszámítoló-banknál.

a Horvát kereskedelmi bank váltóüzleténél.

Bejelentések ezenkívül elfogadtatnak az egész osztrák-magyar birodalom nagyobb városai pénzügyintézetinél és váltóházainál is.

A bejelentésekhez szükséges mintapéldányok az egyes bejelentési helyeknél rendelkezésre állanak.

Budapest
Bécs 1886. október havában.

Magyar leszámítoló és pénzváltó bank.

Union-Bank
Bécsben.

(464) 3-3

Pesti magyar kereskedelmi bank.